

במשפחה היהודית רב הצפון על הנגלה

השבוע נפתחו בשמחה רבה חנויות הבגדים.

יהיה מי שיאמר שלשמוח בגלל בגדים זה עניין שטחי, חיצוני.

אבל הפרשה גם היא עוסקת באופנה!

פרשת תצווה סוקרת את הציווי על בגדי הכהונה.

למה להקדיש את רוב הפרדה לעניין חיצוני שכזה?

גם מזבח הקטורת, שעליו מתבצעת העבודה "הרוחנית" ביותר מבין עבודות הקרבנות, מופיע בפרשתנו.

האם זו פרשה פנימית או חיצונית?

בדומה לכך, אנחנו נוהגים להתחפש בפורים, מנהג שעוסק בלבוש החיצוני, זכר לחשיבות הלבוש בחצר מלכי פרס, וזכר להסתרות הרבות שעטפו את הישועה שהקדוש ברוך הוא הביא לעמו בפורים.

האם מנהג התחפושות הוא מנהג חיצוני אופנתי, או מנהג הנושק לסוד הנהגת ה' את עולמו, בגלוי ובסתר?

התשובה מורכבת, כמו שחיי האדם מורכבים.

"אני אור אינסוף לבוש בגוף", שר חנן בן ארי.

הצניעות בלבוש החיצוני מתחברת לעמקה של הנפש, לאוצרות הפנימיים שאין צורך להדגיש, ליופי ולניקיון של הבגד המכבד את לובשו.

האמורא רבי יוחנן כינה את בגדיו "מכבדותי", (תלמוד בבלי שבת קי"ג עמוד ב) כי הכלי החיצוני משקף את הנפש.

במשפחה היהודית רב הצפון על הנגלה.

למה?

כי האור הצפון, הנסתר, מתחפש כלפי חוץ ומשמר את העיקר בפנים.

כי ניחוח הקטורת מפיץ ריח מבושם עד ירחו, בגלל שהוא נחבא בין חומות המקדש.

כי הכוהנים מאירים את העולם בעבודתם, הנחבאת בין שמונה או ארבעה בגדים (הבחנה בין בגדי כהן גדול לכהן רגיל).

כי אפשר ומתאים לשמוח כשנפתחות החנויות, אפשר להתחדש, אפשר להתחפש, ובתנאי שלא שוכחים את העיקר, המוצפן והסמוי מן העין.

הרבנית חוה מנסבך

מרצה במכללת חמדת הדרום, מנחת הורים וזוגות וחברת בוחרים במשפחה

בוחרים
במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם